

elismerés fogadtatása hazánk irányába nem nevezhető egyértelműen pozitívnak.

A civil szervezetek költségvetési támogatásáról olyan vélemény hangzott el, mely szerint a régen (20-30 éve) működő szervezetek, a tartós közszolgálati tevékenységük elvégzése miatt, normatív úton, pályázat nélkül jussanak támogatáshoz. Indoka, hogy ezek a régi civil szervezetek már bizonyították életképességüket és nem lehet kitenni a négy évente változó kormányzati politikának. (Támogatjuk ezt a gondolatot, hiszen az OEE ez évben ünnepli 135 éves, fennállásának 150 éves évfordulóját!). A többi civil szervezetek, aktuális célok meghirdetésével, pályázati úton, céltámogatással kaphassanak forrásokat.

A rendezvényre Egyesületünk is meghívást kapott. Ormos Balázs főtitkár hozzászólásában elmondta, hogy az OEE programjában szerepel a természetvédelemmel való szoros együttműködés, hiszen a természetvédelem kialakításában is meghatározó szerepet játszottak az erdészek és ma is sok erdész dolgozik a nemzeti parkoknál és más hivatalokban, számosan Egyesületünk tagjai. Kifejtette, hogy az erdészet nem tud kellő eredményt elérni a természet- és környezetvédelmi és egyéb költségvetési támogatások terén, ezért a megkezdett folyamatokat türelmesen, de határozottan képviselni kell. Kérte, hogy a korábbi vezetéssel megkezdett munkáknak legyen folytatása, itt elsősorban az erdő KAC-ból való támogatása és a természetvédelmi végrehajtási rendeletek mihamarabbi megszűlése a legfontosabb. A korábbi személyes találkozók folytatását kérte a munka hatékonysága érdekében. *Kemény* államtitkár úr válaszában jelezte, hogy tud a Minisztérium és az Egyesület együttműködéséről és kész annak folytatására.

A Kormányzat és a civil szervezetek együttműködése az utóbbi időben felgyorsult. Több felsőszintű megbeszélés történt az FVM-ben is. Ezek a rendezvényeken Egyesületünk tagságának szakmai érdekeit a szakosztályok által elkészített szakmai anyagok, különböző fórumokon megszületett állásfoglalások, az elnökségi és küldöttközgyűlési határozatok, valamint a partneri szervezetek véleményének ismertetésével képviseljük.

Ormos Balázs
főtitkár

Szakosztályi hírek

A **Miskolci** és a **Sárospataki Helyi Csoport** tagjai közös szervezésben szakmai tanulmányúton vettek részt a Szlovák Államerdészet Szobráci Erdészeténél. A tanulmányút 2001. október 12–13-án volt. A szlovák kollégák a Tokaji-hegylánc utolsó tagjaként számon tartott Vihorlát-hegységben mutatták be erdőgazdálkodásukat. Jellemzően lombos erdőkben tevékeny-

kednek, ahol a fő állományalkotó fajaf a bükk. Az erdőgazdálkodásra jellemző, hogy a fakitermeléseket hosszúfás módszerrel hajtják végre és központi alsó rakodón dolgozzák fel a faanyagot kereskedelmi választékokká. Az erdőfelújításokban az utóbbi időben vezették be a természetes felújításokat. Vonalas bontóvágásokkal kísérleteznek. Eddig jellemzően kisméretű tarvágásokat hajtottak végre és mesterségesen telepítették a csemetéket. A természetközeli és költségtakarósebb természetes felújítási módok még nem terjedtek el a szlovák erdőgazdálkodásban. A szakmai bemutatókon túl a térség nevezetesebb múzeumait is meglátogattuk. A tanulmányúton 36 tagtársunk vett részt.

Kép és szöveg: **Bak Júlia**

2001. október 4–5-én az Országos Erdészeti Egyesület **Erdői Vasúti Szakosztálya** ez évi utolsó tervezett szakosztályülését tartotta Almamelléken, a vasút üzembeállításának 100 éves évfordulója alkalmából.

Szakosztályunk tagjai a Szigetvári Erdészetnél találkoztak, majd rövid városnéző séta és a Vár megtekintése következett. Ebéd után a vasút közös beutazását követően Sasréten *Könyves Kálmán* erdészeti igazgató az erdei iskolát és tanösvényt mutatta be.

A szakosztályülésen *Káldy József* vezérigazgató ismertette a MEFA Rt. tevékenységét, ezen belül a vasútüzem szerepét. A MÁV-csatlakozás megszűntével ez a vasút is kizárólag turisztikai, idegenforgalmi célokat, erdei iskolaprogramot szolgál.

A szakosztályelnök beszámolt az Erdőfeltárási Szakosztállal közös Modrovich Ferenc szoboravatási ünnepségről és emlékülésről.

A 2002. évi utazási kiállításra az erdei vasutaknak fel kell készülni. A vasutaknak menetrendi, szolgáltatási és egyéb kapcsolódó lehetőségeket kell összeállítani szórólap minőségben. A vasutak bemutatását jövőre is vállalja közös standon a Térképker Kft.

Ezután *Villányi György* ismertette a Ganz Vagon Kft. által kidolgozott keskeny nyomtávolságú erdei vasúti motorkocsi műszaki vázlatterveit. Az erdei vasutak vonóerő parkjában a C–50 típusú mozdonyok 50 évesek, az MK–48 típusú mozdonyok is elmúltak 40 évesek. Pótlásukról néhány éven belül gondoskodnunk kell.

A motorkocsi műszaki megoldásáról élénk vita alakult ki, elsősorban a hossz mérete (16 m hosszú a kocsiszekrény), valamint egyszerűbb műszaki megoldások miatt.

A vasútüzemek képviselői kérték, hogy a kétéves költségvetés keretében a 2002. évi vasútüzemeltetési támogatást az előző évinél korábbi időpontban kapják meg.

Vacsora és baráti beszélgetés után másnap megtekintettük az ifabai pipamúzeumot. Ezután Almamellék állomáson a vasútüzem építőinek és üzemeltetőinek a 100 éves évfordulóra készült emlékoszlopot koszorúzta meg a szakosztály.

Az almamelléki MÁV állomásépületben a MEFA Rt. erdészeti- és vasúttörténeti kiállítást alakított ki a földszinten, az emeleten pedig lakást. Utoljára 5 éve voltunk itt szakosztályülésen, azóta az állomásépület helyreállításával, vasúti járművek tárolóinak kialakításával, vasúti pályák karbantartásával, az erdei iskolaprogram továbbfejlesztésével ünnepeltük a 100 éves vasutat, és részesei lehettünk a megújulásának.

Korek Károly
szakosztályelnök

A **Gépesítési Szakosztály** 2001. október 11-én a Mecseki Erdészeti Rt.-nél, a Szigetvári Erdészet területén tartott ülést.

A résztvevők az ülés elején egyperces néma felállással adóztak a közelmúltban elhunyt *dr. Walter Ferenc* emlékének, aki hosszú időn keresztül, gyakorlatilag élete végéig aktív tagja volt a Gépesítési Szakosztálynak, és tevékenységével jelentősen hozzájárult az erdészeti gépesítés folyamatos fejlesztéséhez.

Ezt követően köszöntötték az egyesület ez évi vándorgyűlésén kitüntetett szakosztálytagokat, *Zsilvölgyi Lászlót* – aki

Kaán Károly Emlékérmét kapott – és *Rákosi Józsefet* – aki Elismerő Oklevél kitüntetésben részesült.

Az ülés szakmai részében először *Káldy József* vezérigazgató – aki szakosztálytag is – adott tájékoztatást az erdőgazdaság jelenlegi helyzetéről, fejlesztési elképzeléseiről. Ezt követően *Németh Szilveszter* gépesítési vezető részletesen beszámolt az erdőgazdaság gépesítési helyzetéről, illetve az erdőgazdaság vonzáskörzetében lévő gépes vállalkozók gépeltartásáról.

A következő napirendi pont a magyarországi Cranab-daruk jubileumához kapcsolódott, ugyanis eddig az időpontig a Technitrade Ugyan Kft. 100 hidraulikus darut értékesített az országban. *Mikbel Orsen* és *Veress László* rövid tájékoztatást adtak a Cranab-daruk gyártásának múltjáról, jelenéről és a fejlesztési elképzelésekről.

A gyakorlati gépbemutatón a résztvevők Cranab-daruval szerelt univerzális traktort, tehergépkocsit és kihordót láthattak, továbbá *dr. Papp Tivadar* vezérigazgató-helyettes szakszerű kalauzolásával újulatkímélő közelítést láthattak. Ennek lényege, hogy:

– az LKT csuklós traktor az 5 m-nél nem hosszabb választékot teljesen felemelve közelíti, illetve

– a hosszabb választéknál a közelítés az SR-8 kihordóra alapozva folyik.

A délután programjában szerepelt még egy vállalkozói kézzel lévő faipari üzemi megtekintése is.

Az egyebek között a szakosztály:

– tagjai közé választotta *Molnár Lászlót* (Poplar Kft.), *Pósa Józsefet* (Verga Rt.) és *Sztrégova Istvánt* (Egererdő Rt.);

– megfogalmazta a jövő évi programját; továbbá

– *Remenyik Imre* előadásában tájékoztatást hallgatott meg a dr. Káldy József Erdőgépfeljesztő Központ üzemanyagbeszerzés koordinálásával kapcsolatos eddigi tevékenységéről.

Dr. Horváth Béla
szakosztályelnök

Az **Erdészeti Vizsgádzlakodási Szakosztály** október 26-án kihelyezett, terepi programot tartott az Ipolyerdő Rt. Kemencei Erdészetének területén. A rendezvény témája – a Kemence-patak példáján – az erdei kisvízfolyásokon kialakuló árvízi jelenségek, árvízi károk és a helyreállítási munkálatok voltak. A résztvevők megvittatták mindezek műszaki hidrológiai vonatkozásait is.

Mint tudjuk, tapasztaljuk, a megszkottól eltérő, különleges, sőt szélsőséges

csapadékesemények időről-időre bekövetkeznek, de az utóbbi néhány évben viszonylag gyakrabban fordultak elő, mint korábban. Ennek következtében nemcsak a nagyobb folyókon, de a kisebb vízfolyásokon, erdei patakokon is olyan árvizek és árvízi károk keletkeztek, amelyek felvetnek néhány kérdést a mértékadó vízhozammal, a műtárgyak méretezésével és kialakításával, az árvízi biztonsággal kapcsolatban. Ezek a kérdések nem újak, csak most ismét előtérbe kerültek.

A vízépítési tervezési gyakorlat egyik alapelve a mértékadó vízhozamra történő méretezés, amelynek gyakorlati alkalmazása során azonban nem veszünk figyelembe egy fontos körülményt. Azt, hogy az árhullámok levonulásakor nemcsak a vízhozam növekszik, hanem ezzel együtt megmozdul a meder is. Ekkor nemcsak a korábban lerakódott finomabb hordalékot sodorja magával az áradat, hanem a kisebb-nagyobb köveket, akár köbméteres nagyságú kőtömböket, faágakat, rönköket és mindent, ami az útjába kerül.

Egy áteresztő vagy kishíd szabad nyílásának méretezésekor csak a vízhozam növekedését, s ennek az átvezetését, a vízátbocsátó képességét vesszük figyelembe, a víz által elragadott, görgetett kövek, fák átjutását természetesen nem. Ahol azonban az áradat akadályba ütközik, ott lerakva a hordalék egy részét, az akadályt megkerüli vagy elárasztja. A műtárgyak kialakítása ekkor ezt az elkerülhetetlenül bekövetkező eseményt körültekintőbben kellene figyelembe venni.

Az erdei patakok nem feltétlenül minden körülmények között a mederben, illetve a műtárgyakban tartani, mert egy-egy esetben nem lehetséges. „Meg kell engedni” vagy legalábbis számítani kell arra, hogy a patak időnként kilép medréből, szétterül a völgyben, időlegesen műtárgyakat (utat, áteresztőt) borít el. Ennek megfelelően a patakok közelében lévő műszaki létesítményeket úgy kell kialakítani, hogy azok különösebb károsodás nélkül elviseljék az alkalmi vízhatást, s legfeljebb eseti karbantartásra legyen szükség. A Kemence-patak árvize és az árvízi károk is rámutattak arra, hogy voltak eme elvárásnak megfelelő és voltak nem megfelelő patak- és útszakaszok, áteresztők és kishidak is.

Egyebek mellett e gondolatokat szem előtt tartva jártuk be *Karnis Gábor* főmérnök vezetésével a Kemence völgyét, több helyen megállva, megtekintve és megvittatva a különböző műszaki megoldásokat.

Dr. Kucsara Mihály

Elhunyt Walter Ferenc

Mély fájdalommal tudatja a gyászoló család, hogy **dr. Walter Ferenc** életének hatvanhatodik évében meghalt. A kecskeméti Békefasori temetőben helyezték örök nyugalomra.

Papp Antal

Megkondult a gyászharang, mely egy tevékeny élet végét jelentette **Papp Antal** erdésztechnikus kollégánk számára, aki 1941. június 5-én született Budapesten, és alig töltötte be 60. életévét, máris elragadta a könyörtelen végzet súlyos betegség képében.

A nagyhírű Soproni Erdészeti Technikumban 1959-ben szerzett technikus oklevelet, és mily érdekes az élet, első munkahelye a Soproni Tanulmányi Erdőgazdaság Fűrészsüzemében volt. Részvénytársaságunk jogelődjénél, a Cserhádi Állami Erdőgazdaságnál 1960-tól dolgozott. Magam személyesen 1967-ben a Salgótarjáni Erdészeti Intézetben találkoztam vele először, mint igen lelkes erdőművelővel a Gyurtyánosi területen. Szakmai büszkeséggel mutatta be az ún. állomány alatti csemetekertet, és együtt szenvedtünk Huszár Karcsi bácsival karöltve a tv-torony alatti PAX-BÉKE feliratfenyővel történő beerdősítésével. Talán erdőfelügyelő sosem nyilvánította befejezetté ezt az erdőtelepítést – mivel többször leégett –, mégis azt mondhatjuk, hogy embert próbáló feladat volt egy fiatal, agilis területvezető erdész részére.

A salgótarjáni évek után 1972-ben kis kitérő következett kollégánk számára Békés megyébe, de úgy látszik, Petőfi szavaival élve: „Lenn az Alföld tengersík vidékén” nem tudott megszokni, és az 1973-as év már az Ipolyvidéki Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság Nagymarosi Erdészeti Erőműüzemének területén találta, ahová nemcsak a hegyvidéki erdők, hanem a „szívét sebző égő szerelem” is csábította. Feleségével, Erzsikével itt alapozták meg családjuk boldog jövőjét, amely most villámcsapásszerűen végeszakadt.

Visszatérve a közelműlthoz; Erdőgazdaságunk vezetése meglátva a tettekrész szakemberben a többet tenni akarást, 1979-ben a központba, Balassagyarmatra nevezte ki szállítási előadónak, majd 1981-től fahasználati előadónak. Tevékenységét négy alkalommal Kiváló Dolgozó, két alkalommal Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetéssel ismerték el.

Az áthelyezés maga után vonta, hogy a család Balassagyarmatra költözött, és felesége a központ TB ügyintézője lett.

1989-ben, miután ott volt rá szükség, Romhányi Erdészeti Intézetbe került fahasználati műszaki vezetőnek. Ez idő tájt, a rendszerváltást követően saját dolgozóink helyett egyre több vállalkozó dolgozott az erdészeti ágazatban, viszont a nagyüzemi fafeldolgozás szinte megszűnt. Ebben látva lehetőséget Papp Antal kollégánk 1991-ben elhagyva az állami szektort, „HOLZTEK” fantáziánévvel fafeldolgozó vállalkozásba kezdett, melyet élete utolsó percéig folytatott. Milyen különös is a sors, technikus pályafutásának kezdete és vége azonos és ezáltal szinte megdöbbentő.

E tartalmas életút után búcsút veszünk Tőled, s bár elszállt az élet, mégsem ért véget, jó munkád megmaradt, emléked élni fog. Búcsú-